

"אם משה", ציור שמן מאת אלכסיי טיראנוב, 1842

7
גיליון
תשרי ה'תשפ"ב
ספטמבר 2021

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריק נרועה

יוכבד ועמרם

רפאל לב־ארי
שירה צרי

בלפור חקק
חגית כרמל

עמית דרבקין־חן
אפי הלפרין

ברכה בדיל
שירה בן־ארצי־פלום

דנה אלקבץ־קגן
אלעד ארנון

דבר העורכים

רגע לפני יום הכיפורים אנחנו שמחים לפרסם את הגיליון השביעי של כתב העת שלנו בעקבות דמויות התנ"ך. והפעם: יוכבד ועמרם – הוריו של משה.

בשמות פרק ב, אנחנו קוראים:

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִצֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת צֵת לְוִי. ב וַתֵּהָר האִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן, וַתִּקְרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּלְכְּדוּהוּ שְׂלֵשָׁה יָרְחִים. ג וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַלְּפִינוּ וַתִּקַּח לוֹ תְּבַת גֹּמָא וַתַּחְמֶרָה בַּחֲמֶר וּבְצִפָּת, וַתִּשֶׂם צָה אֶת הַיֶּלֶד, וַתִּשֶׂם צְפוּף עַל שִׁפְתַי הַיָּאֵר

שמות אין להם לאנשים. הם איש ואישה מבית לוי. רק מאוחר יותר בפרק ו, אנחנו מתוודעים אליהם –

וּבְנֵי קֹהֵת—עַמְרָם וַיִּלְהָר, וַחֲצֹרֹן וְעִזִּיאֵל; וְשְׁנֵי חַיֵּי קֹהֵת, שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. י"ח

וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת—יוֹכָבֵד דְּלֶתוֹ, לוֹ לְאִשָּׁה, וַתֵּלֶד לוֹ, אֶת—חֲהַרְוֹ וְאֶת—מִשֶׁה; וְשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם, שְׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה, כ

ספר במדבר מפרט קצת יותר. במדבר פרק כו, נ"ח-נ"ט

אֵלֶּה מְשֻׁפְּחֹת לְוִי, מְשֻׁפְּחֹת הַלְּבָנִי מְשֻׁפְּחֹת הַחֲצֹרֹנִי מְשֻׁפְּחֹת הַמַּחֲלִי מְשֻׁפְּחֹת הַמוּשִׁי, מְשֻׁפְּחֹת הַקְּרָחִי; וְקֹהֵת, הוֹלֵד אֶת—עַמְרָם. וְשֵׁם אִשָּׁתוֹ עַמְרָם, יוֹכָבֵד צֵת—לְוִי, אֲשֶׁר יָלְדָה אֶתָּה לְלְוִי, בְּמִלְכָּיִם; וַתֵּלֶד לְעַמְרָם, אֶת—חֲהַרְוֹ וְאֶת—מִשֶׁה, וְאֶת, מִרְיָם אֲחֵתָם

מה אנחנו יודעים על הוריו של גדול הנביאים, המנהיג שהוציא אותנו ממצריים והולך עם במדבר ארבעים שנה? המקרא מקמץ בפרטים על הוריו של משה.

פנינו אליכם היוצרים, אוהבי התנ"ך, להוסיף את המידע החסר.

מתוך כל היצירות שקיבלנו בנושא בחרנו 10 יצירות לגיליון הנוכחי ואנחנו מקווים שתאהבו אותן.

קריאה מהנה וחתימה טובה,
עדנה אפק ואלירן דיין

שימו לב:

הניקוד והגהת היצירות באחריות הכותבים בלבד.

כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגהה העלולות להופיע ביצירות המפורסמות בגיליונות.

בעצם שליחת היצירות מצהירים הכותבים שזכויות היוצרים של היצירות שייכות להם.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה וללא תמורה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות,

לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בגיליון כתב העת

ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריוך

נרוצה

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריוך
נרועה

מודרת

עמית דרבקין-חן

בְּאִישׁוֹן לִילָה עֶזְב בֵּיתוֹ,
הִלֵּךְ לְבַדּוֹ לְלֹא עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ.
גִּרְשׁ חַיִּים שְׁלָמִים מֵעַל פָּנָיו,
יָמִים שְׁלָמִים בָּהֶם הוּא וְהִיא
הָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד.

כְּנָחַל מֵעֵינָיו זְלִגָה דְמָעָה,
וְהִיא שְׁתָּקָה
קוֹלָה בְּמִסְתָּרִים
מְסֹרֵב לְבָכִי וְאֲנָקָה.
דְּמוּתָהּ הַשְׁתַּקְפָּה מִבַּעַד לְאֲשָׁנָב,
הָאָדָם כָּדָם
מוֹתֶרֶת לְכָל אָדָם.

שֶׁעַר לֶבֶן הַלְבִּין רֵאשׁוֹ,
נִגַּע הִנְתַּק טִימָא גּוּפוֹ.
קוֹלָה שֶׁל בֵּתוֹ הַתְּמִימָה,
הִדְהָד בְּנִפְשׁוֹ:
אָבָא
מָה תִּגִּיד אִם דוֹרוֹת יִשְׁאַלוּ.
הָאִם בְּאַרְץ גְּזֵרָה מְנַהֲיָגִים מְאֹסוֹ
בְּמִצּוֹת "פְּרוּ וּרְבוּ"?

בְּאִשְׁמֹרֶת הַבֶּקֶר חָזַר לְבֵיתוֹ,
הַבְּטִיחַ הַפַּעַם לְדַבּוֹק בְּאִשְׁתּוֹ.
וּבִשְׁעָה שֶׁעֲטָפָה אֶת בְּנָם בְּשִׁמְיָהּ,
וְלִטְפָה אֶת רֵאשׁוֹ בְּתִבָּה
הַבֵּיט בַּהֲשִׁתְהוּת לְעֵבֶרָה
הַפַּעַם לֹא שְׁתָּקָה
סָרְבָה לְהַשְׁלִים עִם גּוֹרְלָהּ.
מֶלֶךְ בָּשָׂר וְדָם לֹא יוֹכֵל לְעַמֵּד,
מוֹל דָּרָךְ נָשִׁים
חוֹכְמַת אֱלֹהִים בְּקֶרֶבָן
לָהֶן פְּתֻרָנִים.

ביום שיארי שירה בן-ארצי-פלום

אַחַר־יִשְׁהַאִיר הַבֶּקֶר עַל הַפְּצֵעַ הַשׁוֹרֶף,
הָאֵם נִקְמַל אוֹ נִפְרָח, אֶהוּבִי.
רַק אִמֶּשׁ אֶחֱזַנּוּ זֹ בְּזֶה בְּיָדַיִם רוֹעֵדוֹת,
בְּעוֹד הַשֶּׁקֶט חָג סְבִיבֵנוּ בְּמַעֲגָלַיִם,
תָּר אַחַר טֶרֶפוֹ.

הַבִּטְנוּ זֶה בְּזוֹ וְתִרְנוּ אַחַר תְּשׁוּבָה,
הָרִי כָּבֵר יִדְעֵנוּ פְּסוֹת שֶׁל כָּאֵב הַמְּבַקְשׁוֹת לְהַחֲשִׁיךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ.
טְפוֹת הַבְּנָה נְטִפוּ אֶל תּוֹךְ הַשְּׁלֵם וְהַמָּסוּ נִקְוֶדָה אַחַר נִקְוֶדָה,
עַד לְלֵבָה.
הַהֲגִיּוֹן הַבֵּיס אֶת הָרֶגֶשׁ, אֲשֶׁר הוֹטֵל הַלּוּיִם עַל רִצְפַת הַבַּיִת. בִּינּוּ.

לְמַחֲרֵת קִרְעֵתִי פְּסוֹת מַלְבִּי וּמַלְבֶּךְ וְעֵטְפֵתִי אֶת בְּנֵנוּ,
הַנִּחֲתִי אֶת הַיֶּלֶד בְּתִבָּה וּבְתוֹכִי הַתְּפִתְלָה הַלְּבִיאָה מְכֹאֵב.
הַשֶּׁקֶט הַרִיחַ אֶת הַחֲלָשָׁה וְחָג מֵעַל קֶרְבָּנוֹ הַמְּדַמֵּם,
וְאֶתֶּה הַפְּנִיתָ אֵלַי מִבְּטֶךְ הַפְּצוּעַ וּבִקְשָׁתָּ אֶת מָה שֶׁלֹּא אוֹכֵל עוֹד לִתֵּת.

הָאֵם נִקְמַל אוֹ נִפְרָח,
אֶהוּבִי.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריו
נרדפה

עמרם ויוכבד הזדמנות שנייה דנה אלקבץ-קגן

מָה אֶהְבֶּה לִּלְאֵ תַנְאִים
יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לְעוֹר הַפְּנִים?
כֵּן, אֶפְלוּ בְּגִיל מֵאָה וּשְׁלוֹשִׁים
כְּשֶׁחֲזִיר אוֹתָהּ אֵלָיו
לְאַחַר שֶׁהָבִין כִּי זֶה הַדָּבָר הַנָּכוֹן לַעֲשׂוֹת
הַחֲזִיר לָהּ חַיִּים, שְׂמֵחָה וּנְעוּרִים
זֶה מָה שִׁיפָה בְּאַהֲבַת אִמָּת
הִיא מִתְחוֹלְלֵת בְּכָל הַזְּמַנִּים
גַּם בְּתַקוּפַת אֲסוּנוֹת וּגְזֵרוֹת
הִיא לֹא פֹגֵת תִּקְרָף

הַהֶפֶךְ, הִיא דוֹקָא מִתְחַזְּקֵת, מְאַחֲדַת מְשִׁפְחוֹת וּמַעֲנִיקָה כּוֹחוֹת לְהִבְיָא לְעוֹלָם
אֵת הַמְּנַהֵיג הַמְּשַׁלֵּם לְגֵאלַת הָעַם!
אוּלַי זֶוּ בְּעֵצָם הַבְּחִירָה מִחֻדָּשׁ?
שֶׁרְאוּי שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּכָל בְּקָר שֶׁמִּפְצִיעַ
וְאִישׁ חָכָם וְצַדִּיק כְּמוֹ עֵמְרָם יֵדַע,
אֲשֶׁה יִצְרֵתִית שְׁעוֹמֵדֵת עַל שְׁלֵה כְּמוֹ מְרִים,
לֹא תוֹתֵר עַל הָאֶפְשָׁרוֹת לְהַצִּיל אֶת בְּנֵה
שְׁיוֹבִיל אֶת כָּלֵם אֶל הָאוֹר, אֶל הַחֻדָּשׁ
אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריוך נרוצה

זִישׁוּאִים שִׁזִיִּים אפי הלפרין

ככל שיותר עובדות מובאות בְּפִנֵי כהווייתן, כך אני משתכנע שלמרים מגיע הרבה יותר קרדיט בעבור אירועי אותה תקופה דרמטית. גם בגלל שבזכותה נולד משה רבנו מלכתחילה. שהרי היתה זו היא, בת שלוש בלבד, שדיברה אל לב אביה להחזיר הביתה את אמה לאחר גירושיהם. והיתה זו שוב היא, הפעם כבר בת שבע, ששכנעה את בתו של מלך־מצרים לְזַמֵּן מִיַּנְקַת עבריייה בשביל התינוק הנטוש שנמצא על גדת הנילוס, וכך אֶפְשָׁרָה לו, בשנות חייו הראשונות, להמשיך לגדול בחיק הוריו האוהבים ולספוג את מורשתם.

ההיסטוריה המפותלת של משפחת הצדיקים הזאת החלה עם הולדתה של יוכבד בת־לוי למעלה ממאה שנה קודם לכן, זמן קצר לאחר שיעקב ובניו ירדו מצרימה. המשיכה עם נישואיה לעמרם – בן אחיה שהיה צעיר ממנה בשבע שנים, ולידתה של בתם הבכורה; בגירושיה מבעלה בנסיון, כושל בדיעבד, להימנע מהריונות נוספים כדי להתחמק מגזירות המלך המצרי; בחתונתה עם אֶלְיָצֶפֶן בן־פְּרֹזֶרֶת – נשיא שבט זבולון, ובהולדת שני בניהם אלדד ומידד; ובנישואיה המחודשים לעמרם שהובילו ללידתו של אהרון. והיסטוריה זו הגיעה לאחד משיאייה בז' באדר ב'שס"ח עם בואו של משה לאווירו של העולם שהיה אז מאד עוין עבור בני־עמו. למעשה, גם ההריון הזה לָיָה בחששות כבדים – אחרי הכל יוכבד היתה כבר מבוגרת בהרבה משרה בעת שזו ילדה את יצחק – אך בתחילת החודש השביעי החליק התינוק הזעיר החוצה בקלות ובמהירות לקול אנחת הרווחה של הוריו.

הללו היו מאושרים וחרדים כאחד. מצד אחד, לידה של בן היא תמיד אירוע משמח. מצד שני, מזה כשלוש שנים שפקודתו של המלך מְרוֹר לחסל את כל הזכרים העבריים מיד לאחר לידתם יושמה באדיקות אכזרית בידי שוטריו. עמרם ויוכבד ניסו אפוא להצפין את הרך הנולד בביתם ואף הצליחו בכך במשך כשלושה חודשים, אך כשהמידע על כך דלף לא נותרה להם ברירה אלא להכניסו לתיבת־גומא מרופדת, לשים אותה על פני מי נהר־החיים ולקוות לנס. "וישלח אלוהים שרב בארץ־מצרים ויִבְעַר בבשר האדם. וירדו כל מצרים לרחוץ, ואתם גם בתיה בת־מרור שהיתה מנוגעת בנגעים קשים ולכן לא היתה יכולה לרחוץ בחמין. וירדה לַיָּאֹר וראתה את התינוק הבוכה, ושלחה ידה והחזיקה בו ונתרפאה".

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריוך
נרוצה

במשך כשנתיים המשיך הילד להתגורר בבית הוריו הביולוגים, ורק אז נאלצה אמו להביאו לארמונה של בת-המלך שאימצה אותו רשמית ותקרא שמו משה. אבל יוכבד המשיכה לכנותו יקותיאל מלשון קיויתי לאל, עמרם קרא לו חֶבֶר כי על ידו נתחברו ישראל לאביהם שבשמים, וקֶהֱת סבו כינהו אביגדור כי בזכותו גדר אלוהים את פרץ בני-ישראל ולא יספו להשליך את זכריהם למים.

קצרים למדי היו נישואיהם הַשְּׁנַיִם של עמרם ויוכבד כיוון שהאב נפטר כ"ד שנים בלבד לאחר לידת בן-זקוניו. אשתו, לעומת זאת, האריכה ימים ונהיתה לחֲמוֹתוֹ של כלב בן-יפונה – נשיא שבט יהודה ולימים מן המרגלים שתרמו את הארץ המובטחת. ראתה את אהרון הופך לראש וראשון לכהנים. ובעיקר, צפתה כיצד משה, שגדל כנסיך מקומי, עומד לימינם של בני עמו המזכרים והמנוצלים; מתמנה, לאחר בריחתו דרומה בגין הריגתו של נוגש מצרי, למלך פוֹשֵׁ; מוציא את עם-ישראל מעבדות לחירות ומעניק לו את התורה; ומציל את שני אחיו החורגים – בְּנֵיָהּ! – מקנאותו הבלתי מתפשרת של יורשו העתידי, יהושע בן-נון. ובסופו של דבר אף זכתה האם הגאה לבוא בשערי ארץ-הקודש ולהיקבר באדמתה.

ומרים? גם היא הפכה לנביאה. אבל נראה לי שיהיה זה מן ההגינות והצדק להקדיש לה סיפור נפרד.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריק
נרוצה

עֲמָרִם מְכַפֵּר בְּעֵד בֵּיתוֹ בַּלְפֹּר חֻקֵּךְ

עֲמָרִם רָצָה לְהַנְצִיל מִגְזֵרַת הַיָּאֹר
וּפָרַשׁ מִבֵּיתוֹ לְלִשְׁכַּת הַלְוִיִּים
יִדְעָה יוֹכְבֵּד שְׁמֵאֹר גָּדוֹל צָפוּי לָהּ
וְכֹהֲנִים בְּפָרִישׁוֹתֵם אֵינֶם חַיִּים.

הַבִּיָּאָה לוֹ יוֹכְבֵּד מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה בְּאֵהֶבְתָּה
שָׂזוּ עוֹנֶתְהָ וּשְׁלִיחוֹתָהּ.
בָּא עֲמָרִם לְחַלְלוֹ שֶׁל מְקַדָּשׁ וְלַחֵם הַפָּנִים
לְבּוֹא אֵלֶיהָ פָּנִים אֶל פָּנִים.

בָּא עֲמָרִם כִּי אֶת נְבוֹאָתָה חָזָה
נִגַּע בְּדִלְתוֹת הַהֵיכָל וּבַמְזוּזָה
הִיא רוֹאָה בְּעֵינָיִם עֲצוּמוֹת מְאֹד
וְהוּא רוֹאָה בְּרַעַד טְבוּעֵי יָאֹר.

נוֹלַד יֶלֶד לְלֹא שֵׁם בְּעֵתוֹ
כִּפֹּר עֲמָרִם בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ.
רַק בְּעֵצָם הָיוֹת הַיֶּלֶד בְּתִבְהָ
לְלֹא יוֹכְבֵּד וְעֲמָרִם, נַחֲנֵק וְנוֹשֵׂם
נָתַן לוֹ מֵאִשָּׁה זָרָה גּוֹרֵל מִשָּׁה
נָתַן לוֹ אֶז הַשֵּׁם.

כִּפֹּר עֲמָרִם בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ
בֵּיתוֹ זֶה אֲנִשְׁתּוֹ.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריק
נרוצה

שִׁירֵזָה לַעֵת לַיְלָה אלעד ארנון

אוֹתוֹ לֹא יִשְׁלִיכוּ לַיָּאֵר
לְחֻשְׁתִּי בְּאוֹזְנוֹ לַעֵת לַיְלָה
הוּא הִנְהִין כְּמוֹ מִתּוֹךְ שְׁנָה
הָיָה לִי בְּרוּר שֶׁהוּא עַר
בְּדִיּוּק כְּמוֹנִי
זֶה לַיְלָה אַחֲרוֹן שְׁלֵנוּ אֶתוֹ
מָחָר יִהְיֶה הַתִּינוֹק שֶׁל כָּלֶם
אֶת שְׁמוֹ לֹא אֲנַחֲנוּ נִתֵּן
אֲנִי יוֹדַעַת
בְּטַח גַּם הוּא
אֶת מָה שְׁיִהְיֶה מִמֶּנּוּ
אֶלְפֵי שְׁנוֹת דוֹר
יִלְמְדוּ.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריוק נרוצה

וזתכלך אישׁה מבית לוי חגית כרמל

עוֹד בְּיִלְדוּתוֹ
רָאָה בְּדוֹתוֹ
אֶת מִשָּׂא אֲהַבְתּוֹ.
נִשְׁאַה לְאִשָּׁה,
וְעַם יְלָדִים שְׁלוֹשָׁה,
הִגִּיעַ מֶלֶךְ חֲדָשׁ
שָׁאֵת יוֹסֵף לֹא יָדַע.

וּכְשֶׁנִּתֵּן הֵצִו עַל כָּל הַבָּן הַיְלֹוֹד,
חָשַׁב עֲמָרָם לְהַשְׁלִיכּוֹ לַיָּאֹר.
"אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנְּעָר",
צִטָּטָה לוֹ אֱלֹהִים,
וְקָרָא לְמֵרִים.
"אֲמַנֶּם מְגַמְגֵּם הוּא,
עוֹד תִּרְאֶה אִיךָ יִגְדֵל,
נִקְרָא לוֹ רִבְנוּ,
אֶת עַמִּינוּ יִגְאֵל".

הִיא לֹא שָׁעֲתָה,
אֶת תִּיכּוּקָה הִיא הַנִּיקָה,
אֶךְ אֶת רִגְשׁוֹתֶיהָ הִצְפִּינָה.

וּמֵאֵז אוֹתוֹ יוֹם,
נִשְׁאַרָה בְּאַרְמוֹן,
וְעֲמָרָם בְּבֵיתוֹ
עִם אֶהֱרָן.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריוך נרוצה

יאור

שירה צרי

כָּל אִמָּא מְכַנִּיֶּסָה אֶת בְּנָהּ לַתְּבָה
וְצוֹפָה מִרְחוֹק בְּהִתְרַחֲקוּתוֹ -
שֵׁט בַּיָּאֹר עֵמֶק וּמִפְחִיד מְלֵא בְּסִכָּנוֹת,
מִבְּלֵי לְדַעַת אִם יִגִּיעַ אֶל חוֹף מִבְּטָחִים.

לֹא כָּל יֶלֶד נִמְצָא בְּסוֹף,
יֵשׁ יְלָדִים שֶׁתְּבוֹתִיהֶם צְפוֹת עַל פְּנֵי הַיָּאֹר
חַיִּים שְׁלֵמִים וְאִישׁ אֵינוֹ רוֹאֶה, וְאֵין מִי שְׁיִמְצָא.

לֹא כָּל יָאֹר נוֹשֵׂא אֶת הַתְּבָה
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, אֶל יְדֵים שְׁיִמְשׁוּ אוֹתָהּ.
יֵשׁ יָאֹר וְיֵשׁ יָאֹר.

וְאֵין יָאֹר שְׁלֵי דוֹמָה לַיָּאֹר שְׁלָךְ.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריו
נרוצה

ההתגלות לעמרם רפאל לב-ארי

ויבואו שליחי המלך פרעה שער בתי העברים ויקראו את אשר צוה פרעה לאמר אל נשות העברים, כל הבן היולד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון, ותהי לתדהמה על השומעים כי גזר המלך דין הבנים למיתה ומי יושיע לישראל לעת הזאת. ועמרם בן קהת בן לוי איש נכבד וישמע את הדברים, ויאמר אל שליחי המלך, אמרו אל פרעה מה לך מלך גדול ורם היושב לכס ממלכה כי תפחד מבני העברים והמה בונים ערי מסכנות למצרים ומי יבנה אחרינו ואין לנו בנים. ולא השיבו שליחי המלך לעמרם כי בחכמה דבר אליהם וילכו לדרךם. ויקרבו העם אל עמרם לאמר דבר אל אלהיך אשר ישמע לקול תחנונתך להציל את בנינו הנולדים מידי פרעה. ויאמר אליהם עמרם הנה דבר מלאך האלהים היה אלי בשנתו לאמר, שמע אלהים את זעקת עמו מפני על העבדות וגזרות הרשעות ושעה קרבה להלדת עבד יהוה והוא יהיה מושיע לבני ישראל להוציאם ממצרים. ועתה אמר אל קהל עדתך שמרו על בניכם הנולדים כי ראה אלהים מושיע בהם, ולא האמינו רעי עמרם לדבריו והצרה בפתח וילכו איש איש לדרך.

ויהי לימים ותהר יוכבד בת-לוי אשת עמרם, ותלד בן ותרא אתו כי טוב מראה הוא ולבה כבד עליה מפני הגזרה. ויאמר אליה עמרם אל יחרד לבך רעיתי, הנה מלאך האלהים נגלה אלי בשנית לאמר, ראה אלהים והנף נכבד בדור ואמונתך באלהי אברהם, יצחק ויעקב איתנה לימי עבדות וגזרות, הנה תדע כי בנך אשר יולד ליוכבד יהיה לעבד יהוה, מושיע ונביא לעמו. ותסער רוחה של יוכבד למשמע הדברים ועיניה מלאו דמעות. ויאמר לה עמרם מדוע תבכי הרי בחר האלהים בפרי בטנך להושיע את ישראל. ותאמר יוכבד אל עמרם כדברים האלה דברה אלי בתנו מרים שעתידה אני ללדת בן שיושיע את ישראל מיד מצרים, ולבי מאן להאמין לדברי הנערה, ועתה ידעתי כי התנבאה בתי. ויאמר לה עמרם הנה הכנתי חדר מסתור בחלקת הבית תחת האדמה ואין ראה ואין יודע למקום והותרתי פתח קטן המעט יכנס האור והמעט לנשימותיכם.

וילכדו המצרים איש עברי מרעי עמרם ויענוהו בהצלפות שוט ויפתח פיו ויאמר אליהם בן נולד לאשה עברית והוא יהיה מושיע לעמו. ומצרים מחפשים בין בתי העברים אחר הבן הנולד והמה יראים מפני ברכת אלהיו להושיע את עמו. ויאמר עמרם אל בתו מרים ואל בנו אהרן, עמדו על המשמר ועיניכם הרואות לאנשי המלך אשר בקרבת הבית והזהרתם לאמכם ליוכבד, כי לא אשוב מעבודה קשה טרם שקיעת החמה. ותקח יוכבד את בנה ותצפנהו שלשה ירחים במסתור, ולא יכלה עוד הצפינו כי גדל ונתחזק קול בכיו ומצרים בפתחי הבתים. ותאמר יוכבד אל עמרם ואל ילדיה לא אוכל עוד להצפינו והספנה אורבת, ותשם יוכבד את ידה על ראש בנה ותברך אותו, שמע אלהי ישראל אשר בחרת בבני להושיע את עמך, שמר על נשמתו בעבור עמו ובעבור שליחותו, יהא הבן לתפארת כל מעשיך יהוה מעתה ועד עולם. ויבואו אליו עמרם, מרים ואהרן לחבקו ולנשקו ופניו קורנות ולא ידעו אם יראוהו עוד. ותקח לו יוכבד תבת גמא ותחמרה בחמר ויבזפת ותשם בה את היולד ותשם בסוף על שפת היאר.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריוך
נרוצה

במבוק ברכה בדיל

מֵה־יַעֲשֶׂה לִּי

בַּחֲמֹר וּבַזָּפֶת

בְּסוּף

בְּתַבַּת גָּמָא

בְּשִׁפְתַי יֵאָר

וְתִשָּׂם בְּהִי אֶת־הַיֶּלֶד

מֵה־יַעֲשֶׂה לִּי לֹא־יִכְלֶה עוֹד הַצְּפִינוּ

וְתִרְד

וְתִשְׁלַח

וְתִפְתַּח

וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָה

לֹא־יִכְלֶה עוֹד

מֵה־יַעֲשֶׂה

וְתַחֲמַל

כִּי מִן־הַמַּיִם

מְשִׁיתָהוּ

וְהִנֵּה נֶעַר

וַיִּגְדַּל

וַיֵּצֵא

וַיֵּרָא

בְּסִבְלֹתָם

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריוך נרוצה

חפשו אותנו גם בפייסבוק:

/narutsa.magazine

שימו לב: הניקוד והגהת היצירות באחריות הכותבים בלבד.

כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגהה העלולות להופיע ביצירות המפורסמות בגיליונות.

בעצם שליחת היצירות מצהירים הכותבים שזכויות היוצרים של היצירות שייכות להם.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה וללא תמורה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות,

לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בגיליון כתב העת

ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו.

**מייסדים: עדנה אפק ואלירן דיין
עיצוב גרפי: אלירן דיין**